

vedkommende ikke længere være Funktionær ved Statsbanerne. Det er faktisk i sin Egenskab af forhenværende Funktionær, vedkommende er Formand eller Forretningsfører for Institutionen, og det er derfor rent bureaukratisk, naar man nægter at forhandle med denne Person, der paa den Maade kommer i sine Kammeraters Ærinde. Hvis den anførte Bestemmelse i Ordre D. 880 formelt er til Hinder for, at der føres Forhandlinger mellem Statsbanernes Ledelse og Statsbanefunktionærernes Organisationer, som have en lønnet Formand, der efter Forholdets Natur ikke *kan* være ved Statsbanerne, lad os da saa i Guds Navn se bort fra denne Bestemmelse og lave en anden, der giver Adgang til, at de Folk, som sidde inde med Kendskab til Forholdene, ogsaa komme til at snakke med om dem.

Jeg har saa en lille Henstilling til den højtærede Handelsminister. Han er her ikke, men jeg antager, at han af Rigsdagstidende vil erfare, hvad jeg siger til ham, og han kan saa svare en anden Gang ved Lejlighed. Da den højtærede Konseilspræsident præsenterede sit Ministerium for os, sagde han, at det kommende Handelsministerium vilde fremlægge Forslag om Sønæring. Det er rigtigt og godt, at der sker Fremskridt paa det Omraade, at man søger at skaffe den danske Industri Omsætningsomraader udenfor Landets Grænser og den danske Handel et Virkefelt. Jeg er sikker paa, at i det Spørgsmaal vil Handelsministeren faa Socialdemokraternes fulde Støtte. Men noget for noget, naar Venskab skal holdes. Socialdemokraterne have ogsaa Ønsker, og naar man vil lave Love og træffe Foranstaltninger til Fordel for den arbejdsgivende Del af Handelsstanden og Industrien, maa jeg henstille til Handelsministeren, at han ikke glemmer den arbejdende Del af Handelsstanden og Industrien. Vi have jo nemlig en Lov, Søloven, der er saa forældet, at den forlængst burde have været i Arkivet. Vi omgaas med det Formaal at forandre vor Tyendelov. Der har i adskillige Aar været nedsat en Kommission med det Formaal, og det tør forventes, at denne inden længere Tid vil kunne have endt sit Arbejde og fremkomme med Forslag til en Revision af Tyendeloven. Men der er en Klasse af Medborgere, der er stillet mindst lige saa slet som Tyendet, ja, maaske endda har færre Rettigheder, de ere indesparrede paa et Skib, hvorfra de ikke kunne komme bort, selv om de behandles nok saa grusomt, vilkaarligt og hensyns-

løst, og det er Sømænd og Søfyrbødere. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, naar han kommer i Orden, er flyttet ind i den Lejlighed, som siges at skulle lejes til ham, og skal til at se paa, hvad det er for Forhold, han skal beskæftige sig med, at han da vil sætte sig det som Opgave at skaffe os en grundig Revision af Søloven, tilsigtende en Forbedring af den arbejdende Sømænds Kaar. Jeg retter denne Henvendelse til den højtærede Handelsminister, idet jeg gaar ud fra, at det er ham, der faar med det at gøre. Det kan være, det er en anden Minister, i saa Fald vil jeg henstille til den højtærede Konseilspræsident for sit Ministeriums Vedkommende at tage sig af Sagen og søge at faa den Undtagelsestilstand, der er for mange af vore Medborgere, hævet.

Jeg har derefter en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Konseilspræsident sagde ved en Lejlighed — jeg husker ikke, i hvilken Egenskab det var, om det var som fungerende Finansminister eller som Konseilspræsident, han har jo stillet sig frem for os i forskellige Egenskaber —, at den sociale Lovgivning vilde vi ikke standse, den maatte vi fortsætte og udvikle videre. Det er jeg ganske enig med ham i, og det håaber jeg, vi ere alle. Et andet Sted sagde han ganske vist noget, der ikke lød just saaledes, men jeg gaar ud fra, at det er den nævnte Udtalelse, jeg maa holde mig til. Jeg vil da spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi i denne Samling tør forvente en Udvidelse af Loven af 7. Januar 1898 om Ulykkesforsikring. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder. Der er af andre ærede Medlemmer, bl. a. min Sidemand til venstre, det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), nævnet Skavanker ved den nuværende Ulykkesforsikringslov. Jeg henstiller, om den højtærede Minister vil søge at faa hævet disse Misforhold, saaledes at de Arbejdere, der ikke ere under Ulykkesforsikring, kunne komme ind derunder.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) sagde forleden Dag, da han ogsaa talte til forskellige Ministre, at han havde med Glæde iagttaget den forhøjede Bevilling paa Finansloven til Foredrag i Provinserne, og ligeledes havde han set, at det var overdraget til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk at fordele Beløbene. Det har jeg nu ikke set, og det er mig heller ikke bekendt, at Fællesrepræsentationen for Industri og Haand-